

25.86x14.22	2	עמוד 7	מקור ראשון - כותרת	14/02/2012	30816630-7
מכון חרו - 29450					

'כנס שלום הילד' נפתח בבאר שבע

מבין את חששות החרדים. הרב לא צילום: מירי צחי

לסדר הדין הפלילי בחוק, אך הוא פועל בתאום מלא, בדיווח שוטף ותחת הדגחיות של היועץ המשפטי לממשלה. "לכן אין מקום לחשד שאנחנו בוחרים שלא להוציא את הכביסה המלוכלכת", אמרה בחיור, והוסיפה שהמטרה העיקרית העומדת לנגד עיני חברי הפרודם היא למנוע את הפגיעות הבאות. "לעתים קורה שאין לנו דרך למנוע את הפגיעה הבאה חוץ מלהזהיר את כלל הציבור ולפרסם את הדבר ברבים", רמזה פיוטרקובסקי על פרשת הרב מוטי אלון. "זה חותך את הלב, ומאד קשה. אף אחד לא רוצה לספר שבכיתו ובמשפחתו יש כזה קלון. והתחושה שלנו היא שהמגור הוא משפחה, הוא בית".

על אף הימנעותה של פיוטרקובסקי להחייב בעניין פרשת הרב אלון, כשנשאלה על כך ישירות אמרה: "ההתנהלות היתה תוך יעוץ וליווי מתמיד של רשויות השלטון. היו לפנינו נתונים רבים, ביניהם גם שלומם של המתלוננים, ולכן הדברים התנהלו כפי שהתנהלו. הציבור הרחב לא מבין בכמה משתנים אנו צריכים להתחשב במסגרת העבודה שלנו, נוסף על כל הסוגיות הלא תכניות".

במגזר החרדי הסולידריות תתפורר, ולכן צריך להבין את המנטליות. כשאין אמון בין מערכות, לא תעזור חקיקה. אם ודשויות נתפשות כאויב חברתי, תרבותי ורחמי-רק שיקום האמון יוכל לשנות את המצב. כך חובת הדיווח תהפוך לאורחת של כבוד בשורת החיים החרדית". הרב לאו ביקש להדגיש שגם במגזר החרדי סבורים שקיימת חובת דיווח, אך השאלה השנויה במחלוקת היא מי הכתובת. הפנייה במגזר החרדי נעשית למנהיגי הקהילה ולא לרשויות. הפתרון, לשיטתו, הינו "שיתוף פעולה בין ודשויות לבין אלו המצויים בעמדות מפתח, מתוך הבנה והיכרות מעמיקה עם תפישה עולמית ואורח חיים הייחודיים. רק זה יביא לשינוי".

מלכה פיוטרקובסקי, חברה בפרודם 'תקנה', חלקה על דעתו של הרב לאו בנוגע להימנעותם של חרדים לדווח על אלימות כלפי ילדים בשם הסולידריות. "הסולידריות האמיתית היא הדיווח לרשויות", הבהירה. "הקושי האמיתי היא להאמין שאכן ייתכן שאדם מוערך ונערץ יכול לעולל דברים כל כך איזמים", והדגישה שהפרודם אמנם אינו מכפיף עצמו

כלפי קטינים נעשה לפני למעלה מעשרים שנה, שיעור הילדים המוגדרים על ידי רשויות הרווחה כקטינים בסיכון הינו נמוך משמעותית במגזר הרתי-לאומי, החרדי והערבי. כלומר, עדיין קיימת התפישה לפיה אין לערב את הרשויות בפתרון הבעיה, לעתים כתוצאה מפגיעה בשמה הטוב של המשפחה, מחשש לנידוי ומהוצאת שם רע.

"ברמת התודעה וההתנהלות החברה החרדית עדיין חיה בגולה לכאורה", מסביר ד"ר אביעד הכהן. "לכן עבורם פנייה לרשויות משמעותה הלשנה. אין אמון בשופטים ובדיני ראיות שאינם על פי דין תורה, וגם רבים חוששים מהוצאת הכביסה המלוכלכת החוצה, בכחינת חילול השם". "חשוב לציין שהתופעה אינה ייחודית למגזרים הדתיים, אלא לכל חברה סגורה שעין חיצונית אינה שופת אותה", הוסיף הרב בני לאו. "הדי התופעה מוכרת היטב גם בקיבוצים של פעם, עד שההפרטה הביאה להתפוררות הסולידריות. במגזר החרדי קיימת תפישה שבטית, של קולקטיב עם נאמנות פנימית. אנו הרי לא מצפים שגם

התערבות של מדינה זרה- זו היתה סיבה טובה להכריז עליה מלחמה. כך גם מצבו של החינוך בישראל". במהלך דבריו הפנה יונה אצבע מאשימה כלפי הממשלה ומסקנות ועדת טרכטנברג. בנוסף נדונה סוגיית חובת הדיווח בנוגע לקטינים שהינם קורבנות עבירה בקרב המגזר הרתי-לאומי, החרדי והערבי. מסקן שנערך על ידי מכון 'חרוב' עולה, כי כ-30% מהמגזר החרדי אינם יודעים שחלה עליהם חובת דיווח בנוגע להכאת ילדים כחלק מתהליך החינוך, לעומת כ-13% מהנשאלים הלא חרדים. עוד עולה, כי שיעור החרדים שאינם מודעים לחומרת התופעה של פגיעת החרים בילדים עומד על כ-21%, לעומת כ-7% מיהודים שאינם חרדים. כ-27% במגזר החרדי הגדירו את התופעה כחמורה ביותר, לעומת כ-40% מהנשאלים הלא חרדים. גם בקרב הנשאלים מהמגזר הערבי זהו פערים ביחס לתופעה, כאשר 38% במגזר הערבי מגדירים את התופעה כחמורה, לעומת כ-60% מהמשיבים היהודים. על אף שיעיגונה בחוק של חובת הדיווח בנוגע לאלימות

על פי נתונים שהוצגו בכנס יש פער בנוגע לדיווח על אלימות כלפי ילדים בין המגזר החילוני למגזר הדתי והערבי ■ הרב בנימין לאו, רק בניית אמון עם המדינה תסייע להגדלת הדיווח במגזרים האלו

אורית רוזנברג

'כנס שלום הילד' מטעם המועצה לשלום הילד ואוניברסיטת בן גוריון, נפתח אתמול בסימן המחאה החברתית, במהלכו נדונה תרומתה של המחאה לרווחתם של הילדים בישראל. פרופ' יוסי יונה, מראשי צוות המומחים המייעצים במחאה החברתית, אמר בפתח דבריו: "לפני 30 שנה הוקמה בארצות הברית ועדה בנושא חינוך, ומילותיו הראשונות של הדו"ח שהוציאה תחתיה היו שלו מצבו העגום של החינוך בארצות הברית היה פועל יוצא של